

Af *Grøndahl* til justitsministeren:

„Erfaringerne fra sidste års nytårsskyderi har efter min formening vist nødvendigheden af at få et forbud mod skyderiet.

Har ministeren til hensigt at fremkomme med et lovforslag herom inden den 15. marts i år?“

Grøndahl: Spørgsmålet om nytårsskyderiet er jævnligt blevet debatteret siden sidste fyrværkerilov og blev sidst berørt her i tinget for et år siden i et spørgsmål til den højtærede justitsminister. Ministeren henviste til, at der var en landsomfattende undersøgelse i gang, som endnu ikke var afsluttet; bl. a. var der rekvireret indberetninger fra alle landets politikredse om erfaringerne vedrørende fyrværkeriets anvendelse og dets eventuelle skadelige virkninger. Ministeriet var nu i besiddelse af et betydeligt materiale på dette felt, som var under endelig bearbejdelse, og ministeren bebudede, at den endelige stillingtagen til hele problemet ville foreligge om et par måneder. Provinsens ørelægers rapport fra sidste nytårsskyderi foreligger jo også nu, og deri opfordres bestemt til forbud mod nytårsskyderi.

Når det nu betænkes, at de ulykker, skader og gener, som nytårsskyderiet forårsager — og der tænkes her først og fremmest på de tusindvis af høreskadede børn, hvorom skolelæger beretter, men også på de syge og gamle på hospitaler og plejehjem, de ældre, der bliver udsat for knaldchok på gaden, og på alle de rædselsslagne og værgeløse dyr — kun kan forhindres ved en lovgivning, der helt forbyder fyrværkeri med knaldeffekt, og da den højtærede minister uanset sine udtalelser for et år siden ikke er kommet med nogen stillingtagen, har jeg tilladt mig at stille mit spørgsmål. Men det kunne jo tænkes, at den højtærede minister gerne ville have fremsat et sådant lovforslag. Jeg har det indtryk, at ministeren er positivt indstillet — og ministeren bedes udtale sig herom — men grundet på stærkt pres fra andre lovforslag har ministeren måske været i tidnød og ikke været i stand til at fremsætte et lovforslag mod nytårsskyderi.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Som det er det ærede medlem bekendt, blev der

i 1958 gennemført en ny lovgivning vedrørende fyrværkeri, hvorved man bl. a. foreskrev en ikke ubetydelig nedsættelse af knaldeffekten i det almindelige fyrværkeri. Uanset denne lovgivning er der imidlertid til politiet og justitsministeriet indløbet mange klager fra borgere, der har følt sig forulempet af nytårsskyderi, ligesom spørgsmålet om forbud mod nytårsskyderi har givet anledning til megen debat i pressen, navnlig omkring det seneste årsskifte.

Som nævnt af det ærede medlem lod jeg sidste år foretage en undersøgelse af de skadelige virkninger af nytårsskyderiet ved årsskiftet 1962-63, og denne undersøgelse er fulgt op med en tilsvarende undersøgelse for årsskiftet 1963-64. Resultatet af undersøgelsen i år er det samme som sidste år: der er konstateret person- og tingskader i et vist omfang. Indberetningerne viste sidste år kun ganske enkelte personskader på tredjemand, godt en snes personskader hos personer, der affyrede fyrværkeri, og knap 100 skader på tredjemands ting, navnlig på automater, brevsprækker, postkasser og ruder. I år viser opgørelsen lidt færre personskader, men ubetydeligt flere tingskader. Af politiets indberetninger i 1963 fremgik intet om høreskader, medens der i år er oplysning om 2 sådanne skader.

I denne forbindelse vil jeg gerne sige: jeg er tidligere blevet gjort bekendt med en i Ugeskrift for Læger offentliggjort undersøgelse af høreskader foranlediget af fyrværkeri, og der er fra lægelig side for nylig foretaget flere andre undersøgelser af dette spørgsmål. Jeg har således modtaget en af provinsørelægernes organisation udarbejdet rapport omfattende 131 over en årrække konstaterede tilfælde af høreskader, og jeg er bekendt med, at socialministeren har modtaget rapporter fra statens 3 hørecentraler og en redegørelse vedrørende en undersøgelse af godt 1.000 skolebørn. Disse rapporter og redegørelser er sendt til sundhedsstyrelsen, hvor de i øjeblikket bearbejdes.

Man må formentlig tillægge lægeundersøgelseernes resultater betydning ved bedømmelsen af, om der bør skrives ind mod nytårsfyrværkeri ved forbud af den ene eller den anden art. Det er imidlertid en kompliceret sag, for hvis man forbyder salg af fyrværkeri, må man befrygte, at